

- בין שאר הדברים שדובר אחסול עם חברי כנסת צרפת היה החוב שלנו

(כעשרים מיליון דולר), הוראות לנציגם בסופה הבטחון על חלונת יחדן

שטעון הודיע לי שהם הסכימו "לבטל" (או לדחות?) החוב, ולא

נצטרך בחודש זה לשלם 8 מיליון דולר. מינו נחן הוראה לנציגו שטעין נוסח

המגנה שני הצדדים, ויסיל ויסו על גינוי חד צדדי

26.10.56, יום ו', כא' חשוון

היריעות המצופות מפריס שהגיעו אתמול/היו ברורות: הנוסח שקיבלנו

מהשוכת האנגלים אומר על הסכם לתכנית הפעולות, אבל אינו אומר הסכם

לפרוטוקול של "סבר". שלחתי בערב כשעה מאוחרת אחרי הארות במלון דוד הסלך

למשלחת המגבית, לאחר שכאו אצלי משה ושטעון כלגרמה ליוסף לשאול ברורות אם

בריטניה כצדק אישדו פרוטוקול סבר. הבוקר באה השובה מיוסף האוטרות.

מינו מודיעך רכמיה שהן צרפת והן אנגליה אישדו מסקנות סבר. לפיכך הנני רושם

למני שהמסקנות באוטרות על ממשלת ישראל והנני מודיע על כך לממשלה הבריטית.

החכיט אטאט סארטור יכוא היום בצהריט (אני כוחב בשעה 4 אה"צ) במסום

צרפתי עם המטככים מצרפת ובריטניה.

הזכנתי הבוקר חחילה שפירא ובורג וסטרתי להם על ההכניה - פעולתנו

ביום כ' בערב, ו"מנית" צרפת ואנגליה להחרת, ופעולה ביום ד' למנות בוקר.

הסכימו לפעולה.

אח"כ הזמנתי את כר-יהודה, כלמל וישראל גלילי (אח בן אהרון אי אמר

היה להשיב). שאלתי את כי יתיעצו אכרז: עם סכנין וכן אהרון. שאלתי אם
יוכלו להתחייב גם בעט שני אלה שהדברים יתארו בסדר (בט יפירא וכורג התחייבו
בהן צדק לטעור על סודיות) - ענו בחיוב. טענתי להם אז שסיפרתי לשכירא,

וכבר טענתי לבזירא וכורג, ואמר ליזון, אך לא לברדילי ובכטוב,

אחרי דיון - ביקשו רטוט להתיעץ ומחר בשבט בערב יבואו אצלי שנית.

ליש הזמנתי את רוזן והרלי - בינהיים ובוא אצלי על פי הזמנתי -

הצנריר הכריטי, סיר ב'ון ניקולס.

- בארבע וחצי בא אצלי ניקולס. אחרי סינה קטנה" על דא ועל הא (רוסיה,
פולין, הונגריה ועוד) אמר לי כי הוא מצמער על אי אכונ שיש לנו כלפי המשלה
האנגלית וכלפי אידן. הוריתי שיש אי אכונ כזה, והיפרתי לו על הצעתי
לרוברסטון לפני שיש שנים וכיצד אידן שיש זאת - מבלי לחת אסילו הסכרה.
ובשנה זו גדלה טרירותנו, כי היינו בסכנת מוות ואנגלית סרבה לסכור לנו
נשק שסכרה למצרים.

הוא אמר שסבין זאת, אבל אנו חושדים אנגליה בכח טאין בה. המשלה
יכלת למענה, אבל אין לה מדיניות נגדנו, והוכל עליו לכוא לראות אותי ביחידות
ולמסור לי בערב כי המשלה הגיעה לידי מסקנה מוחלטת שיש להימכר מנאצר,
שאלויו פתי שלח ו לו סור זה - ענה: לכני שכוע, בשבת האחרונה. אח"כ הביע
השחוספות לפה אני שואל על התאריך, צארהי לו כי הדבר כבר ידוע לי. שאל
מסקור מדינה אחרת? אכרז: לא, ממקור אנגלי מוסמך. הכחוססט, ולשאלתי ענה
שאינו יודע יותר מזאת. אפרתי את כן - אין לי רשות לדבר אחר על מה שאני

יודע. לבטוח שאלתי אותו על הפרוטוקול: אם הוא מחייב לענות אך ורק לשר החוץ, אפר כך, ושאל מהי השאלה: אמרתי לו שיש לי חכמיה על סידור הענינים במזרח התיכון, הטענה לכך הוא עמות אנגליה, ז"א עמדת אידן, וחייתי מוכן לדבר רק על כך, באופן לא רשמי ובלי שהדבר יודע לאיש. שאל כלום יתכן דבר כזה? אמרתי יתכן ויתכן גם אידן ירצה. אמר שיכל להודיע ישר לאידן, ויעשו זאת ביום הנשי הבא, כשישלח ההיקף הדיפלומטי. אמרתי - שאין חימוזון ברור, ובשבוע הבא יוחר טוב כאשר בשבוע זה, טוב השתומם - כבלי לשאול אותי דבר, אבל הכין כי יש משהו שלא ידוע לו, ואני הרגשתי שבאמת אינו יודע בדיוק על החכמיה.

בעודו יושב אצלי באו רוזן והררי - ואזניהם צללו למשמע דברי, רוזן יעץ בכל זאת לספר גם לברזילי, והסברתי הנושאות שלי. הררי היה כולו נמנם וראה ברור הזדמנות היסטורית יוצאת מן הכלל. כאל אם אין סכנה שירדן תחקוף. עניתי שאם תחקוף - אין זו סכנה, אלא אולי להיפך.

ואשר לשתי ההצעות שיבואו לממשלה - או מעשי תגמול או מיצרי אילת - דעה רוזן היא בניגוד לדעת בלילי - להציע מעשי תגמול.

- בינתיים הודיע לי נחמיה שארתור הגיע עם ככתב רה"מ, והוא צריך להביא חזרה סכמבי.

מ. ג. 10